

2015/2228(INI)

21.3.2016

VÉLEMÉNY

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részéről

a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság részére

a szegénységről: a nemek közötti egyenlőség szempontjai
(2015/2228(INI))

A vélemény előadója: Lynn Boylan

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 54. cikke

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság felhívja a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a nemek közötti egyenlőség – amit a társadalmi és gazdasági jólét növelése révén érnek el – nemcsak a nők számára jár előnyökkel, hanem a gazdaság és a társadalom egésze számára is; mivel a férfiak és a nők közötti egyenlőség biztosításának célkitűzése az 1957-es Római Szerződésre nyúlik vissza;
- B. mivel a nők foglalkoztatási rátája általában alacsonyabb, mint a férfiaké: 2014-ben az EU 28 tagállamában a foglalkoztatási ráta a férfiak esetében 70,1%, míg a nők esetében 59,6% volt¹; mivel a Bizottság szerint 2015-ben a nők átlagosan még mindig óránként 16%-kal kevesebbet kerestek mint a férfiak ugyanazért a munkáért; mivel a nemek közötti bérszakadék gyakran vezet ahhoz, hogy a nők a férfiaknál alacsonyabb nyugdíjakat kapnak, és emiatt a nők nagyobb valószínűséggel szegényednek el a nyugdíjba vonulás után, és mivel az Unió egészét figyelembe véve a nők nyugdíja átlagosan 39%-kal alacsonyabb, mint a férfiaké; mivel a vertikális és a horizontális szegregáció különösen jellemző az ikt-ágazatban, ahol ez még magasabb mint más ágazatokban, mivel a nők többsége (54%) alacsonyan fizetett és alacsony szakképzettséget igénylő pozíciókat tölt be, és észlelhető szakadék van a nők szakképzettsége és az általuk betöltött pozíciók között;
- C. mivel a nemek közötti foglalkoztatási szakadék, bérszakadék és az ezzel összefüggő nyugdíjszakadék, a nők felülreprezentáltsága a bizonytalan feltételek melletti² és a nem önként vállalt részmunkaidős foglalkoztatásban, továbbá a nők karrierjének gyermekek vagy családtagok gondozása miatti megszakításai hozzájárulnak ahhoz a jelenséghez, hogy a nőket különösen érinti vagy fenyegeti a szegénység; mivel az egyszülős családok és különösen az egyedülálló anyák családjai nagyobb mértékben ki vannak téve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés kockázatának (49,8% az eltartott gyermekkel rendelkező átlagos családokra vonatkozó 25,2%-hoz képest a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó közösségi statisztika szerint)³; mivel a szülők szegénysége gyermekszegénységhez vezet, ami súlyosan kihat a gyermekek későbbi életére; mivel a nők munkaerő-piaci részvételének növelése hozzájárulhat az őket érintő szegénység és társadalmi kirekesztés fokozott kockázatának kezeléséhez;
- D. mivel a nők munkaerő-piacra való belépésének és tartós jelenlétének ösztönzése emellett – a munkaerő-kínálat fokozása révén – segíthet ellensúlyozni a munkaképes korú népesség legtöbb uniós tagállamban várható csökkenéséből adódó hatásokat, és mivel ezáltal elősegítené az államháztartásokra és a szociális védelmi rendszerekre nehezedő nyomás

¹ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Employment_statistics&oldid=190559

² McKay, Sonia; Jefferys, Steve; Paraksevopoulou, Anna; Keles, Janoj. 2012. április, *Study on precarious work and social rights 2012. (Tanulmány a bizonytalan foglalkoztatási feltételekről és a szociális jogokról)* Készült az Európai Bizottság megbízásából.

Az Európai Parlament 2010. október 19-i állásfoglalása a bizonytalan foglalkoztatási feltételek mellett dolgozó nőkről (HL C 70E., 2012.3.8., 1. o.)

³ Save the Children, „Child Poverty and Social Exclusion in Europe” (Gyermekszegénység és társadalmi kirekesztés Európában), Brüsszel, 2014, 14. o.

csökkentését, a nők készségeinek és kompetenciáinak jobb kihasználását, valamint a növekedési potenciál és a versenyképesség növelését;

1. úgy véli, hogy ösztönözni kell a férfiakat a nemek közötti egyenlőség valamennyi területen és a munkaerőpiac valamennyi szintjén történő előmozdítására, és be kell vonni őket ebbe;
2. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyenek lépéseket a nemi alapú többszörös megkülönböztetés valamennyi formájának leküzdése érdekében, biztosítsák a megkülönböztetésmentesség és az egyenlőség elvének a munkaerőpiacon és munkához jutás tekintetében történő alkalmazását, valamint különösen fogadjanak el olyan szociális védelmi intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a nőknek fizetett bérek és jóléti juttatások, köztük a nyugdíjak, megegyezzenek az azonos vagy hasonló tapasztalattal rendelkező, azonos vagy egyenlő értékű munkát végző férfiak számára fizetettekkel;
3. felszólít a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54/EK irányelv teljes körű végrehajtására, és kéri annak kiegészítését egy olyan rendelkezéssel, amely kötelezően előírja a vállalatok számára a nemek közötti egyenlőségre irányuló intézkedések vagy tervek kidolgozását, beleértve a szegregáció megszüntetésével és a fizetési rendszerek fejlesztésével kapcsolatos fellépéseket, valamint a nők szakmai előmenetelét támogató intézkedéseket;
4. megállapítja, hogy a fogyatékossgal élő nőket és a családtagjaik gondozása céljából otthon maradó nőket aránytalanul nagy mértékben fenyegeti a szegénység veszélye;
5. hangsúlyozza, hogy nemcsak a nyilvánvaló megkülönböztetéssel kell foglalkozni, hanem azzal a még mindig fennálló problémával is, hogy a munkaerőpiacon belül különféle ágazatokban és szakmákban továbbra is sztereotip módon jelenik meg a férfiasság és a nőiesség, ami kiemeli és megerősíti a nők és férfiak közötti egyenlőtlen erőviszonyokat és struktúrákat;
6. hangsúlyozza, hogy a munkaerő-piaci megkülönböztetés a nemek közötti általános társadalmi egyenlőtlenség egyik fő oka, valamint hogy a munka terén az egyenlő lehetőségek és a nők gazdasági függetlensége elengedhetetlenek a nemek közötti egyenlőség egyéb területeken való megvalósulásához; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy terjesszenek elő határozott intézkedéseket a munkaerőpiacon tapasztalható, nemi alapú megkülönböztetéssel szemben, különböző tényezőkre, így a munkaerő-felvételre, a bérekre, a szociális juttatásokra és a nyugdíjakra is kiterjedően; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy a megkülönböztetés megszüntetését célzó intézkedések kidolgozásakor figyelembe kell venni a megkülönböztetés fogyatékossgal élő nőket, migráns és etnikai kisebbséghez tartozó nőket, roma nőket és idős nőket, valamint egyedülálló anyákat és LMBTIQ személyeket érintő különféle többszörös és interszekcionális formáit;
7. úgy véli, hogy a nemek közötti bérszakadék felszámolásához szükség van a nők nagyobb munkaerőpiaci részvételére, a fizetési folyamat átláthatóságának javulására (az ágazatok szerint lebontott adatokat is ideértve) és a Bizottság bérek átláthatóságával kapcsolatos ajánlásainak végrehajtására, a nemi szempontból semleges munkaköri leírásokra és osztályozásra, a nem alapján történő munkahelyi diszkrimináció tekintetében a bizonyítási

teher megfordítására, a férfiak és a nők esélyegyenlősége elvének betartására valamint a vonatkozó uniós jogszabályok érvényesítésére, továbbá a munkaerő nemi alapú differenciálásának megszüntetésére és az olyan politikák erőteljes előtérbe helyezésére, amelyek előmozdítják a munka és a magánélet összeegyeztetését;

8. rámutat arra, hogy az ikt-ágazatban dolgozó nők esetében továbbra is fennáll a nemek közötti szakadék a fizetések és a szakmai előmenetel tekintetében; hangsúlyozza, hogy az azonos munkahelyen végzett egyenlő munkáért járó egyenlő bér elvét, amelynek célja a méltányos és tisztességes bérek biztosítása, annak ellenére nem tartják tiszteletben, hogy az a munkaerőpiacon belüli társadalmi igazságosság egyik alappillére, és ezért azt mindenek felett meg kell védelmezni; ismételten rámutat arra, hogy nem szabad engedni, hogy a digitális gazdaságban meggyökeresedjenek a bért és szakmai előmenetelt érintő egyenlőtlenségek; hangsúlyozza, hogy a nők munkaerő-piaci részvételének fokozása és a társadalmi befogadást célzó szakpolitikákba való kapcsolódó beruházások segíteni fogják a nemek közötti bérszakadék csökkentését; rámutat arra is, hogy a digitális piacgazdaságban fontos a kollektív tárgyalás, hogy annak révén meg lehessen védeni a munkahelyek minőségét és biztonságát a digitalizáció korában;
9. úgy véli, hogy a nők és férfiak nyugdíja közötti, 39%-os különbséget¹, amely döntő tényezője az Unióban a nők szegénységi kockázatának, egy sor átfogó eszközzel kell orvosolni, megjegyzi, hogy a nők a bérszakadék, a bizonytalan és rosszul fizetett munka és a nem fizetett gondozói tevékenység végzése következtében, valamint amiatt, hogy életük során hosszabb időszakokra kiszorulnak a munkaerőpiacról, nehezen tudnak elegendő járulékot felhalmozni az állami és magánnyugdíjrendszerekben; hangsúlyozza a nyugdíjrendszereken belüli közvetett diszkriminációval szembeni fellépés fontosságát, nem csupán a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek, hanem a törvényes öregségnyugdíjrendszerek által alkalmazott gyakorlatok esetében is; felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be „gondozásért járó jóváírást” a nők és a férfiak számára egyaránt, amely a nyugdíjjogosultság megszerzése szempontjából egyenértékű időszaknak számít, annak biztosítása érdekében, hogy azok, akik egy eltartott vagy egy családtag informális, fizetség nélküli gondozása miatt megszakítják munkaviszonyukat, ne kerüljenek hátrányos helyzetbe, és hogy a gondozóként eltöltött időt vegyék számításba a nyugdíjjogosultság szempontjából az e gondozók által a társadalom számára nyújtott hozzájárulás figyelembevételére érdekében; megjegyzi ezzel összefüggésben, hogy az Unióban a gondozási tevékenységek legnagyobb részét ilyen informális, meg nem fizetett gondozók látják el, akikre azonban egyre nagyobb nyomás nehezedik a demográfiai változások és a növekvő gondozási teher miatt, valamint hogy a gondozók 78%-a nő;
10. megjegyzi, hogy a legkiszolgáltatottabb csoportot a nyugdíjas nők alkotják, akik gyakran szegénységben élnek vagy ki vannak téve a szegénység kockázatának; felhívja a tagállamokat, hogy a nemek közötti nyugdíjszakadék csökkentésének kérdését kezeljék úgy mint egy gazdasági célt; felhívja a tagállamokat, hogy reformálják meg a nyugdíjrendszereket azzal a céllal, hogy a nyugdíjszakadék megszüntetése érdekében mindig megfelelő nyugdíjakat biztosítsanak; úgy véli, hogy a nyugdíjszakadék leküzdésére szolgáló eszközök lehetnek többek között a nyugdíjrendszerek nők és férfiak egyenlőségét biztosító kiigazítása, valamint az oktatás, a karrier-tervezés, a szülői

---

¹ Az Európai Parlament 2015. szeptember 9-i állásfoglalása a tevékeny idős kor és a nemzedékek közötti szolidaritás 2012-es európai évének végrehajtásáról, eredményeiről és átfogó értékeléséről szóló jelentésről (Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0309).

szabadsági rendszerek és más, szülőket támogató szolgáltatások területén végzett kiigazítások; felhívja a tagállamokat, hogy a szubszidiaritás elvével összhangban fontolják meg közös nyugdíjjogosultság megállapítását válás vagy különválás esetén; megjegyzi, hogy a foglalkoztatói öregségi nyugdíjrendszereket egyre inkább a biztosítási elveknek megfelelően működtetik, és hogy emiatt számos ponton hézagok keletkezhetnek a szociális védelemben¹; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió Bírósága egyértelművé tette, hogy a foglalkoztatói nyugdíjrendszereket díjazásnak kell tekinteni, és hogy az egyenlő bánásmód elve e rendszerekre is vonatkozik;

11. megjegyzi, hogy a nőket gyakrabban foglalkoztatják bizonytalan feltételek és alacsony fizetés mellett, továbbá atipikus munkaszerződésekkel; megjegyzi, hogy a bizonytalan foglalkoztatás további megnyilvánulása a nem önként vállalt részidős munka elterjedtsége, ami hozzájárul a szegénységi kockázathoz, és amelynek aránya a teljes foglalkoztatáson belül 16,7%-ról 19,6%-ra emelkedett; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a be nem jelentett munka, a bizonytalan foglalkoztatás és az atipikus szerződési formák – többek között egyes tagállamokban a „nullaórás” szerződések – visszaélészerű alkalmazásának leküzdésére; hangsúlyozza, hogy a nők nagy arányban végeznek be nem jelentett munkát, ami kedvezőtlen hatást gyakorol a nők jövedelmére, társadalombiztosítási fedezetére és szociális biztonsági védelmére, és rossz hatással van az EU GDP-jére; sürgeti a tagállamokat, hogy fontolják meg a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) bizonytalan munkahelyek mennyiségének csökkentését célzó ajánlásainak² végrehajtását, így például a bizonytalan munkaviszonyt létesítő szerződések alkalmazásának elemzését és korlátozását, valamint a munkavállalók ilyen típusú, egymást követő szerződéssel történő foglalkoztatása időtartamának korlátozását, amely letelte után határozatlan idejű szerződés lehetőségét kellene felajánlani részükre;
12. hangsúlyozza, hogy a nők – noha képzettségük egyre jobb, és az iskolai végzettség tekintetében felül is múlják a férfiakat – továbbra is alulreprezentáltak a munkaerőpiacon; rámutat ezért arra, hogy további lépésekre van szükség a munka és a magánélet közötti egyensúlyt célzó megközelítésnek a politikai döntéshozatalba való átfogó integrálása érdekében, ideértve a gondozási létesítmények, a szabadság és a rugalmas munkaidő-beosztás, valamint az olyan adózási és juttatási rendszerek biztosítását, amelyek nem tartják vissza a második keresőket attól, hogy dolgozzanak vagy többet dolgozzanak;
13. felhívja a Bizottságot, hogy szüntesse meg az úgynevezett „üvegplafont”, amely megakadályozza a nőket abban, hogy vezetői és felsővezetői pozíciókba jussanak; felszólít ezért a nők vezetőtestületi tagságáról szóló irányelv gyors elfogadására, amely fontos első lépés a köz- és magánszférabeli egyenlő képviselő irányában, valamint hangsúlyozza, hogy a Bizottság felelőssége megtenni minden olyan intézkedést, amely elősegítheti, hogy a Tanács túllendüljön a holtpontra, amely a döntéshozatali pozíciók betöltése tekintetében szükséges átláthatóságot és megfelelőbb nemek közötti egyensúlyt érintő uniós szabályozás kapcsán kialakult;
14. kiemeli a vállalkozói készség szerepét, mint a nők gazdasági függetlenségéhez vezető utak egyikét; sürgeti a tagállamokat, hogy növeljék a mikrohitel és hasonló lehetőségek

¹ http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/conference_sept_2011/dgjustice_oldagepensionspublication3march2011_en.pdf.

² Nemzetközi Munkaügyi Szervezet, Policies and regulations to combat precarious employment (A bizonytalan foglalkoztatás leküzdésére irányuló politikák és szabályozás), 2011.

elérhetőségét és ismertségét, melyek a forráshoz jutás aránytalan eladósodás (uzsora) nélküli módját jelentik;

15. hangsúlyozza, hogy a munka és a családi élet összehangolása kulcsfontosságú a nemek közötti egyenlőség elérése szempontjából; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy késedelem nélkül járjanak el a szülési szabadságról szóló irányelvre és a gondozók szabadságáról szóló uniós irányelvre irányuló javaslatokkal kapcsolatban, valamint erősítsék meg az apasági szabadságra vonatkozó jogszabályokat; hangsúlyozza, hogy a hozzáférhető, megfizethető, magas színvonalú gyermekgondozási és támogató szolgáltatások hiánya hozzájárul a nemek közötti foglalkoztatási szakadékhoz, a bérszakadékhoz és az azzal összefüggő nyugdíjszakadékhoz, valamint a bizonytalan munkahellyel rendelkező és a szegénységben élő vagy a szegénység kockázatának kitett nők aránytalanul nagy számához; rámutat arra, hogy ez különösen érvényes az egyszülős háztartások esetében, amelyek többségét nők vezetik; hangsúlyozza e tekintetben különösen a gyermekgondozásra vonatkozó barcelonai célok elérésének fontosságát; kiemeli, hogy a célokat eredetileg 2020-ra tűzték ki, és hogy azokat a tagállamok többségében a mai napig nem érték el; sürgeti a tagállamokat, hogy a munka és a magánélet közötti egyensúlyt javító intézkedések révén növeljék nők munkaerő-piaci jelenlétét, és vegyék figyelembe különösen a nehéz családi helyzeteket, valamint biztosítsák a gyermekgondozási és támogató szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez szükséges és hasznos fejlesztések elvégzését, például a gyermekgondozási szolgáltatások nyújtására fordított kiadások növelése és/vagy a háztartásoknak nyújtott támogatások révén, a munkavállalóknak a gyermekgondozási költségekhez való hozzájárulásra ösztönzése által, az uniós források jobb felhasználásával, valamint ihletet merítve az egyes tagállamok bevált gyakorlataiból;
16. úgy véli, hogy a gyermekszegénység kapcsolódik a nők szegénységéhez, és ezért felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a gyermekszegénységre és a gyermekek jólétére vonatkozó ajánlást¹, és alkalmazzák az abban foglalt mutatóalapú monitoring keretet;
17. üdvözli, hogy a Parlament úgy szavazott, hogy felhívja a Bizottságot és a tagállamokat egy gyermekgarancia bevezetésére annak érdekében, hogy minden szegénységben élő gyermek ingyenes egészségügyi ellátáshoz, ingyenes oktatáshoz, ingyenes gyermekgondozáshoz, tisztes lakhatáshoz és megfelelő táplálkozáshoz jusson²;
18. úgy véli, hogy a megszorító politikák a gondozás reprivatizálásához vezetnek, aminek következtében nemcsak a gondozási szolgáltatásokhoz való hozzáférés csökken, hanem a nőknek a gyermekek, idősek és fogyatékosokkal élő gondozásával kapcsolatos terhei is jelentősen nőnek azáltal, hogy a gondozás felelősségét a társadalomról a nőkre hárítják át; felhívja a tagállamokat, hogy állítsák helyre a magas színvonalú és hozzáférhető állami szolgáltatásokat, ideértve a gyermekek, a fogyatékosokkal élő és az idősek gondozását;
19. megjegyzi, hogy a fogyatékosokkal élő, az idős és a más gondozásra szoruló emberek számára nyújtott megfizethető és magas színvonalú gondozási és támogató szolgáltatások hiánya nemcsak a gondozási szolgáltatások hozzáférhetőségét csökkenti, hanem

¹ Az Európai Bizottság ajánlása – Beruházások a gyermekek érdekében: a hátrányos helyzetből való kitörés. Brüsszel, 2013.2.20., C(2013)0778.

² Az Európai Parlament 2015. november 24-i állásfoglalása az egyenlőtlenségek csökkentéséről, különös tekintettel a gyermekszegénységre (Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0401).

jelentősen növeli a nőkre nehezedő terheket is; megjegyzi, hogy a közszolgáltatások és a szociális infrastruktúra megnyirbálása aránytalanul sújtja a nőket és hátrányos hatással van a nők munkaerő-piaci részvételére, ezáltal növelve a nők szegénységi kockázatát és társadalmi kirekesztettségét; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak magas színvonalú és hozzáférhető közszolgáltatásokat, köztük a gyermekek, a fogyatékosok és az idősek számára nyújtott gondozási szolgáltatásokat, többek között azért, hogy vonzóbbá tegyék az egészségügyi és a szociális ágazatokban való munkavállalást a nők és a férfiak számára egyaránt, de különösen a fiatalok számára;

20. hangsúlyozza a magas színvonalú közszolgáltatások kulcsfontosságú szerepét, különösen a nők számára, akik jobban rá vannak utalva ezekre a szolgáltatásokra; hangsúlyozza a magas színvonalú, megfizethető, megfelelő helyen nyújtott, kereslet által vezérelt közszolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés fontosságát a szegénység elleni küzdelem tekintetében;
21. hangsúlyozza, hogy határozottan fel kell lépni a családon belüli erőszakkal, különösen a nők elleni erőszakkal szemben; megjegyzi, hogy a nők gazdasági függetlensége kulcsszerepet játszik az életükben és abban, hogy képesek legyenek a családon belüli erőszakos helyzetekből önerőből kiszabadulni, továbbá hogy azokat a nőket, akik a fizetett szabadságukat már teljes egészében igénybe vették, munkahelyük és gazdasági függetlenségük elvesztésének veszélye fenyegeti; megjegyzi, hogy az Ausztráliában és az Egyesült Államokban nemrégiben bevezetett, családon belüli erőszak miatti szabadság számos munkavállaló számára biztosította a munkahely védelmét a családon belüli erőszak hatásainak kezelésekor, így például időt adott az érintettek számára az orvosi vizsgálatokra, a bíróságon való megjelenésre és az ilyen helyzetekben feltétlenül elintézendő más feladatok elvégzésére; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg egy olyan rendszer bevezetésének megvalósítását és lehetséges kimeneteleit, amely rendkívüli fizetett szabadságot biztosít a családon belüli erőszak áldozatainak és túlélőinek akkor, ha a fizetett szabadság hiánya akadályozza az áldozatot munkahelye megőrzésében, egyúttal biztosítva magánéletük védelmét, továbbá hogy vezessenek be további intézkedéseket a családon belüli erőszak problémájával kapcsolatos tudatosság növelése érdekében, valamint segítsék az ilyen erőszak áldozatait, mozdítsák elő jogaik jobb ismeretét és védelmét, és védjék meg gazdasági függetlenségüket;
22. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a strukturális és befektetési alapokat és különösen az Európai Szociális Alapot (ESZA), valamint az Európai Stratégiai Beruházási Alapot az oktatás és a képzés javítására használják fel a nők munkához jutásának javítása, a munkanélküliség, a szegénység és a társadalmi kirekesztettségük leküzdése érdekében; rámutat arra, hogy az ESZA társadalmi befogadásra irányuló intézkedésekre és társadalmi innovációs projektekre előirányzott 20%-át aktívabban fel lehetne használni olyan kezdeményezések – például kis helyi projektek – támogatására, amelyek célja a szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élő nők felemelkedésének elősegítése; sürgeti a tagállamokat, hogy szervezzenek több tájékoztató kampányt az uniós finanszírozású projekteken való részvételi lehetőségekről;
23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alkalmazzák a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést mint annak biztosítására szolgáló eszközt, hogy a költségvetési döntések meghozatalakor figyelembe vegyék a nemi dimenziót és küszöböljék ki a nőket és férfiakat eltérően érintő intézkedéseket;

24. kéri a női szegénységre és társadalmi kirekesztettségére vonatkozó mutatók hatékony kidolgozását a 2007-ben kidolgozott mutatók alapján¹;
25. sürgeti a tagállamokat a szegénység elleni harcban a nem kormányzati szervezetekkel való együttműködésre, melyek sikeresen működnek a mélyszegénység sújtotta területeken, értékes know-how-val rendelkeznek a helyi közösségekre vonatkozóan; felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a hatékony helyi szintű együttműködést;
26. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az egyenlő bánásmód elősegítésének céljából vonják be a szociális partnereket (a szakszervezeteket és a munkaadókat), valamint a civil társadalmat és azon belül a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó szervezeteket a nemek közötti egyenlőség megvalósításába; hangsúlyozza, hogy a szociális párbeszéd keretében foglalkozni kell a nemek közötti egyenlőség munkahelyi gyakorlatainak nyomon követésével és előmozdításával, ideértve a munka és a magánélet összeegyeztetésének megkönnyítését célzó rugalmas munkafeltételeket is; hangsúlyozza a kollektív szerződések jelentőségét a megkülönböztetés elleni fellépés, illetve a nők és a férfiak közötti munkahelyi egyenlőség előmozdítása szempontjából, valamint az olyan egyéb eszközök jelentőségét, mint a magatartási kódexek, továbbá a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kutatás, tapasztalatcsere és a bevált gyakorlatok cseréje.

---

¹ Az Európai Unió Tanácsa – Foglalkoztatás, Szociálpolitika, Egészségügy és Fogyasztóvédelem, „A Pekingi Cselekvési Platform tagállamok és EU-intézmények általi végrehajtásának áttekintése – Mutatók a nők és a szegénység vonatkozásában – Tervezet – A Tanács következtetései”, 2007. december, 13947/07 ADD

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN
TARTOTT ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE**

Az elfogadás dátuma	16.3.2016
A zárószavazás eredménye	+: 44 -: 4 0: 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Laura Agea, Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Jane Collins, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Thomas Händel, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Morten Løkkegaard, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Maria Arena, Georges Bach, Heinz K. Becker, Lynn Boylan, Karima Delli, Paloma López Bermejo, António Marinho e Pinto, Edouard Martin, Ivo Vajgl